

Pääkirjoitus

SINIKKA RAJANIEMI

Ylijohtaja, Fimea

SYÖVÄN LÄÄKEHOITO MULLISTUU – MITEN VASTAAMME HAASTEeseen?

Karttuva tieteellinen osaaminen ja nykyteknologia ovat mahdollistaneet syövän lääkehoitojen kehityksen tavalla, josta me lääkealalla työskentelevät voimme yhdessä olla iloisia ja ylpeitä. Tässä Sic!-lehden numerossa käsittelemme kehityksen nykytilaa mutta kurkistamme myös mahdollisiin tulevien vuosien hoitokäytäntöihin. Valotamme lisäksi syöpälääkkeiden myyntilupaprosessia ja toteamme, että yhä useampaan vaikeahoitoiseen syöpään on nykyisin tarjolla elinaikaa tutkitusti pidentävää lääkehoitoa.

Uudet syövän täsmähoidot lisäävät luottamustamme siihen, että nykylääketiede kannattelee meitä syöpäsairauden kohdatessamme. Kun tilanne sitten todellisuudessa tulee itsemme tai läheisemme eteen, olemme kuitenkin tunteiden vietävinä. Tarvitsemme terveydenhuollon ammattilaisen ohjausta ja tukea, kun pohdimme, onko tarjolla olevan lääkehoidon aloittaminen järkevää. Milloin lääkityksestä saatavissa olevat hyödyt ylittävät siitä mahdollisesti koituvat haitat? Mitä se lopulta tarkoittaa yksilöllisen elämän ja sen laadun kannalta?

Kuten **Päivi Hietanen** tässä numerossa muistuttaa, tarvitsemme tietoa voidaksemme luottaa siihen, että järkevä lääkehoito toteutuu. Jotta hoito onnistuisi, on erityisen tärkeää, että terveydenhuollon ammattilaisen vuorovaikutus sairauttaan kantavan potilaan ja hänen omaistensa kanssa toimii. Oman tukensa ja turvansa tarjoavat myös potilasjärjestöt (Rosenberg, tässä numerossa).

Syövän järkevän lääkehoidon ongelmana ei ole uusien innovaatioiden tai niille myönnettyjen myyntilupien puute. Kipupiste on innovaatioiden hintalapuissa. Synnytykin tarve pohtia sitä, kuinka syövän lääkehoitojen saatavuus varmistettaisiin jatkossa niille, jotka hoidoista todellisuudessa eniten hyötyvät. Tähän ei pelkkä valistunut myyntilupadokumentaation arviointi riitä. Tarvitaan voimakasta panostusta lääkkeiden käyttöönottostrategian suunnitteluun ja ennen kaikkea laajaa arvokeskustelua lääkehoitojen kohdistamisesta. Näin yhteiset voimavaramme suunnattaisiin sinne, missä niistä on potilaille kaikista eniten hyötyä. ■